

ΑΛΛΟ ΤΟ ΕΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΟ ΑΛΛΟ

...Ἄλλο εἶναι ἡ ἀκίνησις τῶν μελῶν τοῦ σώματος καί αὐτῶν τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς, καί ἄλλο ἡ ἀπόκτησις τῶν ἀρετῶν. Γιατί ἡ ἀκίνησις τῶν μελῶν τοῦ σώματος καί τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς εἶναι ἐκ φύσεως, ἐνῶ ἡ ἀπόκτησις τῶν ἀρετῶν ἔχει συνήθεια νά καταστέλλει καί ὅλες τίς φυσικές κινήσεις.

Ἄλλο εἶναι τό νά μήν ἐπιθυμεῖ κάποιος τίποτα ἀπό τά χαρμόσινα τοῦ κόσμου καί ἡδονικά καί ἄλλο τό νά ἐπιθυμεῖ τά οὐράνια καί αἰώνια ἀγαθά διότι τά χαρμόσινα καί ἡδονικά τοῦ κόσμου τά καταφρόνησαν καί ἄλλοι ἄνθρωποι καί οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς γιά ἄλλη αἰτία ἐνῶ γιά τά οὐράνια ἀγαθά πολλοί λίγοι φρόντισαν.

Ἄλλο εἶναι τό νά μή ζητᾶ κάποιος δόξα ἀπό τούς ἀνθρώπους καί ἄλλο τό νά εἶναι ὀλότελα κρεμασμένος ἀπό τήν δόξα τοῦ Θεοῦ καί νά ζητᾶ αὐτήν πάντοτε· γιατί τήν ἀνθρώπινη δόξα τήν μίσησαν καί οἱ περισσότεροι μέ τό νά κυριεύθηκαν ἀπό ἄλλα πάθη, ἐνῶ τήν θεία πολλοί λίγοι ἀξιώθηκαν νά τήν λάβουν μέ πόνο καί κόπο πολύ.

Ἄλλο εἶναι τό νά εὐχαριστεῖται κάποιος μέ πενιχρό φόρεμα καί νά μήν ἐπιθυμεῖ λαμπρή στολή καί ἄλλο τό νά εἶναι ντυμένος τό φῶς τοῦ Θεοῦ· γιατί τήν λαμπρή στολή τήν καταφρόνησαν πολλοί, μέ τό νά σέρνονται ἀπό ἄλλες μύριες ἐπιθυμίες· ἐνῶ τό Θεῖο φῶς ντύθηκαν μονάχα αὐτοί πού καταξιώθηκαν νά γίνουν Υἱοί τοῦ Φωτός καί τῆς ἡμέρας·

Ἄλλο εἶναι τό νά λέει κάποιος ταπεινά λόγια καί ἄλλο τό νά ἔχει ταπεινό φρόνημα.....ἡ Ἁγία Ταπείνωσις καί τά ἐπίλοιπά της ἰδιώματα καί χαρίσματα καί οἱ ἐνέρ-γειές της δέν εἶναι στήν ἐξουσία μας, ἀλλά εἶναι χάρισμα Θεοῦ, γιά νά μήν καυχῆθῃ κάποιος οὔτε σέ αὐτό...

Ἄλλο εἶναι τό νά μή λυπᾶται κάποιος, οὔτε νά ὀργίζεται στίς ἀτιμίες καί ὕβρεις καί πειρασμούς καί θλίψεις ὅπου ἀκολουθοῦν καί ἄλλο τό νά τά τά θέλει αὐτά μέ τήν εὐχαρίστησή του.

Ἄλλο εἶναι τό νά παρακαλᾷ κάποιος τόν Θεό γιά ἐκείνους πού κάνουν σέ αὐτόν αὐτά καί ἄλλο τό νά τούς συγχωρεῖ καί ἄλλο πάλι νά τούς ἀγαπᾷ ἐξ ὅλης του τῆς ψυχῆς ὡς εὐεργέτες του...

Καί ἀπό αὐτά πάλι τό ἀνώτερο καί ὑψηλότερο χωρίς καμμιά σύγκριση μοῦ φαίνεται πώς εἶναι τό νά λησμονῆσει κάποιος τελείως τούς πειρασμούς ὅπου ἔχει πάθει καί νά μήν θυμᾶται ποτέ ἐκείνους πού τόν λύπησαν...]

(Ἁγ. Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, ἀπόσπασμα ἀπό τόν ὀγδοηχοστό Λόγο , περί ἀπαθείας.)